Η ανάδρομη χώρα των αναδρομικών

του **Δημήτρη Ευθυμάκη**

Είμαστε η μόνη χώρα που οι πολίτες της αρχίζουν να μετρούν αντίστροφα για την χρονιά της σύνταξης τους, από την πρώτη μέρα που πιάνουν δουλειά.

Η μόνη χώρα που είχε 150 ταμεία κύριας σύνταξης, όλα φαλιρισμένα από την πρώτη μέρα της δημιουργίας τους.

Είμαστε η μόνη χώρα που τα εκατόν πενήντα ταμεία της έγιναν έντεκα, τα έντεκα έγιναν ένα, αλλά στο εσωτερικό του ενός υπάρχουν ακόμα εκατόν πενήντα διαφορετικοί λογαριασμοί και εκατόν πενήντα διαφορετικοί τρόποι απονομής σύνταξης.

Η μόνη χώρα που εντός του ενός ασφαλιστικού της ταμείου, του ΕΦΚΑ, οι εργαζόμενοι έχουν συνδικαλιστικά σωματεία ανάλογα με τα παλιά ταμεία με τα οποία είχαν προσληφθεί κάποτε και που σήμερα δεν υπάρχουν.

Δημήτρης Ευθυμάκης

Είμαστε η μόνη χώρα που το ανταποδοτικό ασφαλιστικό της σύστημα ήταν ευθύς εξ αρχής ελλειμματικό. Και σήμερα που η αναλογία εργαζομένων-συνταξιούχων είναι ένα προς ένα αλλά και κάποτε που η αναλογία αυτή ήταν τέσσερα προς ένα.

Η μόνη χώρα που πλείστοι εργαζόμενοι της έπαιρναν σύνταξη από τα 45 τους χρόνια, που το κατάργησε αυτό μετά από κόπους και βάσανα, αλλά που –άγνωστο πώς – αυτοί οι «πλείστοι» συνεχίζουν να συνταξιοδοτούνται πριν από τα πενήντα τους.

Είμαστε η μόνη χώρα που το 50% των συνταξιούχων της έχει πάρει σύνταξη με 4.500 ένσημα, έχοντας δηλαδή ασφαλιστεί (άρα εργαστεί νόμιμα) για δεκαπέντε μόλις χρόνια κατά την διάρκεια της ζωής τους. Τα υπόλοιπα χρόνια, τι έκαναν;

Η μόνη χώρα που οι αυξήσεις συντάξεων μετρώνται σε κουλούρια και οι περικοπές σε αυτοκτονίες.

Είμαστε η μόνη χώρα που οι συνταξιούχοι της διαθέτουν κατ' ουσίαν ιδιόκτητα τηλεοπτικά κανάλια, ραδιοφωνικούς σταθμούς και ημερήσιες εφημερίδες. Κάθε απαίτηση συνταξιούχου, είναι διαταγή για όλα ανεξαιρέτως τα μέσα ενημέρωσης.

Η μόνη χώρα που έχει μονοθεματικές τρίωρες τηλεοπτικές συνταξιοδοτικές εκπομπές, ραδιοφωνικά προγράμματα που μετρούν ένσημα και υπολογίζουν επικουρικές, ημερήσιες εφημερίδες που η «έξυπνη σύνταξη» είναι πάντα πρωτοσέλιδο και τροφοδότης λογαριασμός των πωλήσεων τους.

Είμαστε η μόνη χώρα που παράγουμε περισσότερα τηλεοπτικά παράθυρα εκπροσώπων των συνταξιούχων, απ' όσα μπορούμε να καταναλώσουμε.

Η μόνη χώρα που οι ποινικολόγοι των μεγάλων εγκλημάτων είναι οι φτωχοί νομικοί συγγενείς των συνταξιολόγων-εργατολόγων του ΙΚΑ και του ΤΕΒΕ.

Είμαστε η μόνη χώρα που η βαριά της βιομηχανία δεν είναι ούτε ο χάλυβας, ούτε τα όπλα, ούτε τα ναρκωτικά, ούτε τα μικροτσίπς, ούτε (παρά τα θρυλούμενα) ο τουρισμός, αλλά οι τζίροι περί το ασφαλιστικό και τους συνταξιούχους.

Η μόνη χώρα που ο αέναος κύκλος του ασφαλιστικού «νομοθέτηση – δικαστική προσφυγή – απόφαση δικαστηρίου – εφαρμογή απόφασης – επιστροφή χρημάτων – νέα νομοθέτηση», έχει μεγαλύτερο τελικό τζίρο εργασιών από τη Σίλικον Βάλεϊ της Καλιφόρνιας ή από την βιομηχανική κοιλάδα του Ρουρ στην Γερμανία.

Είμαστε η μόνη χώρα που έχουμε Γιώργο Αυτιά που κάθε Σάββατο και Κυριακή αποκαλύπτει «τι αλλαγές έγιναν αργά χθες βράδυ στο Ασφαλιστικό».

Η μόνη χώρα που οι υπουργοί υπολογίζουν τον Αυτιά περισσότερο από τον Πρωθυπουργό και που όλοι ανεξαιρέτως οι πρωθυπουργοί παρέλασαν προεκλογικά απ' το στασίδι του.

Είμαστε η μόνη χώρα που παίρνει διαρκώς από τα παιδιά της για να δώσει στους γέρους και στις γριές της.

Η μόνη χώρα που, ενώ βλέπει τον πόλεμο να ‘ρχεται, ετοιμάζεται να στείλει τα δεκαοκτάχρονα παιδιά της στη μάχη δίχως σφαίρες και οβίδες, επειδή τα λεφτά για την αγορά τους θα πάνε σε αναδρομικά των παππουδογιαγιάδων τους.

Είμαστε η μόνη χώρα που ένας εξηνταπεντάρης (σαν του λόγου μου) δοξάζει τον Θεό που δεν είναι εικοσάρης.

31.07.2020

Πηγή: Protagon.gr